

[Finansministeren.]

kommer hr. Hagen Hagensens forsøg på at tegne det konservative folkeparti som et meget socialt parti og som et mere socialt parti end de partier, som har indgået en aftale, at være endog meget slet begrundet.

Til hr. Wilhjelm, som jeg jo tit har haft fornøjelsen at diskutere med, skal jeg i dag nøjes med at sige tre ting. For det første at besparelsernes indvirkning på beskæftigelsen overhovedet ikke tåler nogen som helst sammenligning med den beskæftigelsesfremmende virkning af regeringens politik i øvrigt. Det andet, jeg gerne vil sige til hr. Wilhjelm, er, at hvis VS vil foretage en mere omhyggelig analyse af besparelsesforslagenes virkning på beskæftigelsen, så vil hr. Wilhjelm overhovedet ikke komme op på noget, der bare ligner de tal, som hr. Wilhjelm nævnte i sit indlæg. Specielt med hensyn til beskæftigelsen i byggebranchen, som hr. Wilhjelm særligt fremdrog, gør jeg opmærksom på, at den sidste tælling viser en arbejdsløshed, der kun er omkring en tredjedel af arbejdsløsheden sidste år på samme tid i denne branche. Hermed har jeg også kommenteret nogle af de af fru Kristine Heltberg fremførte betragtninger.

Hr. Bertel Haarder bad mig overveje tanken om en 4-årig bindende budgettering på hovedområder, bl. a. for at den offentlige sektor kan få omprioriterings- og sparesignaler i god tid ved, at man altså for en 4-årig periode fastlægger en sådan rammebudgettering. Hr. Lysholt Hansen har allerede gjort nogle bemærkninger hertil, som jeg er helt enig i, men jeg skal herudover sige, at vi selvfølgelig gerne overvejer dette forslag. Men jeg vil ved denne lejlighed sige, at vi har jo en 4 års budgettering, og at denne budgettering, også for så vidt angår budgetoverslagene, i meget høj grad er styrende, endda er det i overordentlig høj grad. Vi er formentlig, så vidt mig bekendt, længere fremme på dette område, end man er i andre lande. Endelig vil jeg sige, at der jo ikke er noget i vejen for, at folketinget i endnu højere grad end nu kan beskæftige sig med disse budgetoverslag. Til sidst vil jeg minde hr. Bertel Haarder om, at vi i henhold til septemberforliget allerede i de kommende måneder skal drøfte budgetterne for 1977-78 og 1978-79 på grundlag netop af budgetoverslagene.

Herefter skal jeg knytte nogle korte kommentarer til partiernes ændringsforslag. Det første og vigtigste, som jeg gerne vil nævne, er, at det er med stor beklagelse, regeringen har konstateret, at 4 partier opretholder forslaget om afskaffelse af EFG-godtgørelsesordningen for nye elever fra næste skoleårs begyndelse. Forslaget vil uden tvivl betyde store vanskeligheder for den fortsatte udbygning af EFG-uddannelsen til skade for erhvervslivet, og det vil også indebære en risiko for, at den gunstige sociale sammensætning af eleverne forrykkes. Regeringen og socialdemokratiet ønsker som bekendt denne støtteordning forlænget, og vi vil derfor stemme imod dette forslag. Vi håber imidlertid, at det må lykkes at nå frem til en acceptabel ordning i forbindelse med behandlingen af det særlige lovforslag herom. Hermed har jeg også svaret på et direkte spørgsmål fra hr. Freddy Madsen om denne sag.

For så vidt angår venstres øvrige ændringsforslag vil jeg også gerne give en kort begrundelse for, at vi må afvise disse forslag. Det drejer sig først og fremmest om forslaget om at ophæve tilskuddet til nedsættelse af forbrugerpriserne på konsummælkprodukter på 150 mill. kr. En sådan ophævelse ville medføre betydelige prisforhøjelser for forbrugerne samtidig med de, om end begrænsede, forhøjelser, der følger af forliget om landbrugspriserne inden for EF, og det kan regeringen ikke være med til.

Andre forslag fra venstres side vedrører u-landsbistanden. Vi har jo tidligere for folketinget fremlagt en 5 års plan for Danmarks statslige bistand til udviklingslandene i perioden 1975-76 til 1979-80, ifølge hvilken den statslige bistand i finansåret 1979-80 vil nå op på de 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, som er FN's mål. Ud fra en ganske enkel erkendelse af u-landenes behov for bistand og en helt principiel indstilling i tilknytning til denne erkendelse må vi modsætte os, at denne plan fraviges.

Med hensyn til venstres forslag om at nedsætte kollegiestøtten med i alt 14 mill. kr., dvs. med 5 mill. kr. mere end foreslået af regeringen, må vi sige, at regeringen er gået så langt, som det er forsvarligt med hensyn til besparelser inden for dette felt. Den yderligere besparelse på 5 mill. kr., der er foreslået af venstre, vil medføre en ned-